

OFFLINE NR.3 · 2013

hvor mye koster UKA

DEG?

utbrent?

få hjelp til å mestre studenthverdagen

STJÅLET ONLINEGENSER

alle informatikere anklages

UTVEKSLING

les om livet i Santa Barbara

Offline er et tidsskrift for linjeforeningen Online.

REDAKTØR:

Kari F. Skjold
karifs@online.ntnu.no

MARKED:

Even Lislebø
e.lislebo@gmail.com

ØKONOMI:

Hallvard Jore Christensen

FORSIDEBILDE:

Redaksjonen

GRAFISK PROFIL:

Beate Hay Sandmo

LAYOUT:

Rikard Eide
Thor Håkon Bredesen
Kathrine Steffensen
Stian Dysthe
Beate Baier Biribakken
Kari F. Skjold
Ingrid W. Myrann
Said Turusbekov
Lars Liverød Andersen
Anne-Marie Samuelsen
Elise Fehn Olsen

TRYKK:

Indergaard & Svenil
Opplag: 430
Dato: 24.10.2013

KONTAKT:

Redaksjonen, proKom
redaksjonen@online.ntnu.no
Sem Sælands vei 7-9
7034 TRONDHEIM
<http://online.ntnu.no/offline>

Redaktørenes

Vi er kommet til veis ende. Det er her det slutter. Etter så mange ord, så mye svette, spenning, latter og frustrasjon er det vemodig å måtte ta farvel med noe så bra. Nei, jeg snakker ikke om Offline - jeg snakker selvfølgelig om Breaking Bad.

Sånn, lurte dere igjen. Nå for siste gang. Det har seg nemlig slik at det ikke bare er Drillo som har mistet jobben i disse dager. I den anledning ønsker jeg å få et par ting på plass: De spede forsøkene som er gjort på å antyde at dette gikk for seg i all fortrolighet er bare tull. Jeg fikk ikke noen forklaring, ikke et eneste argument. Jeg ble regelrett sparket - riktignok av meg selv, men det endrer ikke saken. Rett skal være rett. Sånn, da var saken belyst. Jeg ønsker ikke å kommentere dette videre.

Jeg skal ikke bruke de få ordene jeg har til rådighet her til å brette ut om erfaringer og om hvordan det har vært å være redaktør. Men jeg kan røpe såpass: Det har vært gøy. Takket være forrige utgave fikk jeg blant annet ny mobil(!). Og det kommer til å fortsette å være gøy. Vi feirer nå vår tiende utgave ved å bytte redaktør, en kvinnelig sådan. Én av tre redaktører i Offline er faktisk kvinner. Visste du det? Jeg gleder meg til å se hva Kari (hun der ---->) gjør med haugens flotteste linjeforeningsavis. Fortvil ikke, dere er i gode hender. **Tusen takk for meg.**

Rikard Eide
Tidligere Redaktør, Offline

Det er ikke uten innsats at Offline har blitt en av Gløshaugens fineste linjeforeningsaviser. Mye hardt arbeid fra tidligere redaktører og journalister har ført oss dit vi er i dag, og jeg er veldig stolt av å få være med på fortsettelsen som Offlines nye redaktør. Hei, jeg heter Kari!

Et år har gått siden jeg ble tatt opp i profil- og aviskomiteen, men det føles ut som om det var igår at jeg ristet på hodet av forvirring da alle i redaksjonen snakket om "å brette" avisen, som om det var verdens mest hverdagslige ting å gjøre. Jeg gleder meg til å være redaktør det kommende året, og håper mange informatikere ønsker å bidra med artikler slik at vi kan opprettholde den kvaliteten Offline har hatt til nå. Offlines første utgave kom ut i mars 2011, og nå, to og et halvt år senere, er vi på nummer ti i rekken (jubileum!).

Tiden sniker seg mot november, og før vi vet ordet av det er vi inne i nok en eksamensperiode. En får aldri fred fra de stressende tidene. Enten er du rett før, eller midt inne i den. Du rekker så vidt å puste ut før det er på'n igjen. Hvis du er stresset for tiden, kanskje litt ekstra stresset fordi du har brukt siste slant av stipendet på UKA og så vidt har råd til havregrøt til middag, så anbefaler jeg deg å lese artikkelen på side 10. Der får du tips og triks om hvordan du kan mestre studenthverdagen. Husk at det er viktig å ta seg en ordentlig pause en gang i blant. Ha en riktig god høst!

Kari F. Skjold
Redaktør, Offline

INNHOOLD

8

Elefantdrap

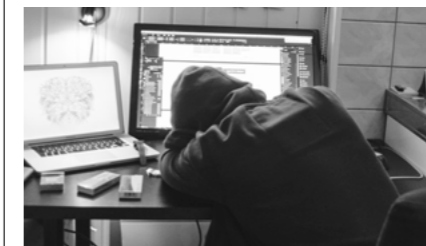
Kathrine forteller om verdens mest irriterende instrument

18

Fadderuke!

Vi summerer opp årets fadderuker

10

Studieteknikk

Stay calm and study on

22

Dårlig råd?

Hvor mye koster det egentlig å delta på UKA?

16

Sommerjobb

Sverre har vært på DiFi-camp

24

Utveksling i USA

Susanne er informatiker i utlandet

//STYREORD

Det er verkeleg ei rar kjensle. Gjennom to år og åtte utgåver har eg som ein del av redaksjonen sett styreord gå i trykken. Og no skriv eg eit sjølv. Om du hadde fortalt førsteklasse-Sverre at han ein dag skulle ende opp her trur eg han hadde flira. Men her kjem det altså, Offline sitt første styreord på nynorsk.

Det er verkeleg rart kor mykje man kan vekse på eit par år. I starten av fyrsteklasse hadde eg knapt ein idé om korleis studentlivet skulle bli, men det tok ikkje lang tid før eg verkeleg følte eg hadde kome til rett plass. Sidan då har eg blitt oppslukt i det heilt fantastiske miljøet som Online har.

Sidan eg vart med har eg våre vitne til ein utruling vekst på nesten alle av områda våre, og det er med stor glede eg registrerer at alle piler fortsatt peikar oppover. For meg er Online blitt synonymt med informatikk, eg kunne ikkje tenkt meg eit studie utan. Eg vonar og trur det gjeld fleire enn meg.

Med ei generalforsamling og val av nytt hovudstyre like før eksamenstid, etterfylgd av sumarferie, fadderperiode, komitéopptak og immatrikuleringsball har det mildt sagt vore ei hektisk periode fram til no. Og plutsleg er vi halvvegs i semesteret, og eg har endeleg tid til å vurdere om eg skal opne lærebøkene snart (sjå for øvrig Beate sin artikkel på side 10!). Kjenner eg meg sjølv rett blir det likevel endå ei stund til akkurat det skjer.

Ute blir det stadig både mørkare og kjøligare, vi går utvilsamt mot haust. Grilling i parken er bytta ut med øvingar, seine kveldar på lesesal og kanskje litt bedriftspresentasjonar og kurs. Rutine og kvardag har i det store og det heile gjort sitt inntog på Gløshaugen, sjølv om blåturar og andre bruduljer dukkar opp her og der og lagar litt liv. Og sjølv om haustsemesteret er notorisk travelt, er det viktig å gjere nytte av dei tilboda som dukkar opp.

Det å vere student handlar om så mykje meir enn å studere. Våre fantastiske komitémedlem gjer sitt beste for at vi på informatikk skal ha ein så bra studiekvardag som mogleg og det manglar ikkje på arrangement framover. Ellers er alltid kjellaren der, kom innom ein fredag så treff du kanskje underteikna bak baren!

Det er utan ein skugge av tvil eg kan sei at Trondheim har eit tilbod for alle om du har lyst å engasjere deg, og Online er berre eit av dei. Idrettslag, kor, orkester, interessegrupper og studentpolitikk. Lista er lang. Tør å by på deg sjølv, tør å bli involvert og du vil få så veldig mykje igjen for det. Ikkje berre ser det bra ut på cven, eg skal love deg du lærer noko av det og.

For min del har eit verv i Online lært meg mykje om meg sjølv. Eg har lært om mine styrkar, svakheiter, og no i det siste, om mine evner som leiar. Det har ikkje berre våre enkelt, men det har alltid våre kjekt. Eg gler meg veldig mykje til tida som ligg framfor oss, og eg er viss på at vi saman går ei bra tid i møte.

Sverre Johann Børcke

Leder, linjeforeningen Online
leder@online.ntnu.no

«Deilige høst! Min sjel er viet til den,
og hvis jeg var en fugl, ville jeg fly over
jorden på jakt etter kommende høster.»

- Kari F. Skjold

fast ansettelse C++ Java
Trondheim Ingen slipsnisser
Utviklingskontor Skalerbarhet
700 millioner brukere Høy ytelse
sommerjobb

jobs.yahoo.no

YAHOO!

Da Varmen ble Borte

Som mange andre stolte informatikere hadde jeg skaffet meg den superkule Online-genseren, og var klar for å pryde meg med denne både i fadderuken og videre ut livet. Men i løpet av en skjebnesvanger kveld forandret alt seg.

TEKST OG ILLUSTRASJON: INGRID W. MYRANN

Det var en varm sensommerskveld midt i fadderuken. Det var god stemning og glade folk med Online-logo hvor enn man så. Jeg hadde akkurat sjekket stemningen på Gossip, et av Trondheims mange utesteder. Et sted hvor du kan dra om du har et behov for å bli innsmurt i svette og teste skjebnen. Der kan du kan risikere epilepsianfall, kullosforgiftning og redusert identitetsfølelse. Som fadder hadde jeg hørt et rykte om at resten av faddergruppene endte en av sine kvelder på dette stedet, og derfor ledet jeg mine barn inn i løvens hule.

Det viste seg at løven hadde rigget til et skikkelig kalas akkurat denne kvelden, så før jeg visste ordet av det fant jeg igjen meg selv og et par informatikere ute på gaten. Litt forstumlet lurte vi på hva vi nå skulle ta oss til. Med mot i form av et par øl for mye, stilte jeg min egen hybel til disposisjon. Der kunne vi få sluknet vår tørst etter sosial interaksjon. Responsen jeg fikk slo meg som en vegg av lyd. Jeg strakk halsen og oppdaget til min overraskelse at den lille ansamlingen jeg henvendte meg til kun

var en brøkdal av en større horde av nach-klare informatikere. Med paraplyen høyt hevet ledet jeg folkemengden over Solsiden og hjem til et intetanende kollektiv.

Vel fremme trakk jeg pusten og prøvde å gjøre meg så edruelig som mulig. Som forspillet til et par nervøse tenåringer sirklet jeg nøkkelen rundt nøkkelhullet et par ganger for mye før jeg endelig traff mål. I stuen satt to av fire kollektivmedlemmer i daffebukser og spilte det nyeste internettet hadde å tilby innen tower defence. Jeg gikk målrettet mot dem og erklærte Onlines okkupasjon av fellesarealet, før jeg snublet i papp- og papirkassen, slang paraplyen på tvers av rommet og raserte alle telysene som stod på den nærmeste hyllen.

Min ravende eleganse må ha overbevist dem, for uten videre ordveksling hadde nachtet begynt. Men for sikkerhets skyld gikk jeg inn for at de til enhver tid ble sjekket opp av minst to informatikere hver, og om ingen meldte seg frivillig ble det tvang. I ettertid må jeg innrømme at jeg er usikker på hvor diskret dette egentlig gikk for seg.

I begynnelsen var vi en akseptabel mengde mennesker, men det jeg ikke visste var

at en god del hadde dratt på jakt etter strengt tatt unødvendige forsyninger. Etter knapt en halvtime veltet kveldens skjebne inn døren; det skitne tvillingparet Bacardi Razz og Eple, den småskumle duoen Red og Black Label, den noe tvilsomme tyskeren Jägermeister og en flokk med blandevann, etterfulgt av flere informatikere.

Det er her en essensiell del av historien endelig kommer til. Som vi alle vet fra termodynamikkens 1. hovedsetning er energi konstant, og den energien som oppstod av våre nyankomne venner gjorde vårt ellers litt forfrosne leilighet om til en badstue. Det var da jeg gjorde den skjebnesvangre avgjørelsen ved å ta av meg min kjære Online-genser og legge den fra meg i sofaen. Merk at dette er min egen sofa det er snakk om.

Nachtet var blitt til en fest og festen slapp ikke taket før de fleste av oss enten hadde sovnet, blitt antastet eller invitert til Dungeon and Dragons-kveld. Da tok kollektivet en avgjørelse at det var på tide for gjestene å gå hjem. Drosjene ble bestilt og et midlertidig kaos oppstod idet alle rullet sine slitne kroppene mot utgangsdøren. Jeg fikk med meg en

«En gripende historie om et tap utenom det vanlige»
-Meg Selv

«Kanskje litt i drøyeste laget?»
-Mamma

nokså høylytt debatt om hvilke sko som tilhørte hvem, men jeg var for konsentrert om å smile til å følge med på det som foregikk. Sakte men sikkert minsket folkemengden. Jeg veivet med armene og utførte en tradisjonell farvel-dans for de siste som var på vei ut døren før jeg lukket og låste. I følge min egen hukommelse teleporterte jeg meg deretter direkte inn under dynen.

Dagen etter ble jeg vekket av at hjernecellene mine erklærte mytteri. Jeg måtte bli liggende i sengen en stund til mens vi gikk gjennom et par forhandlinger. De følte seg litt bedre etter at jeg gav dem et tomt løfte om å aldri gjøre det igjen. Jeg har lurt dem med det så mange ganger nå at jeg ikke lengre syntes synd på dem. Møtet ble hevet og jeg veltet meg selv utfor sengekanten på vei mot det neste møtet som krevde øyeblikkelige tiltak. Jeg klarte ikke helt å prosessere synet som møtte meg første gang jeg gikk forbi stuen, men når jeg kom tilbake igjen en stund etter slo gårsdagen mot meg som en montasje i revers. Like etter skled jeg på en haug med kondomer. Uåpnede, vel å merke. Jeg tenkte noe i duoen av: «Håh, det var mange kondomer, gitt», for så å bemerke

meg at det var en *snap* verdig, og gikk for å finne mobilen min.

Jeg lette høyt og lavt og måtte til slutt innse at mobilen min med all sannsynlighet hadde rømt fra meg i skjul av gårsdagens folkestrøm ut døren. Jeg fant meg nødt til å sette meg etter at angst og anger hadde gitt meg hver deres ørefik. Heldigvis fikk jeg øye på et mørkeblått plagg i sofaen. Ingenting kan trøste meg like mye som en god og varm Online-genser, tenkte jeg. Men så mye god karma hadde jeg tydeligvis ikke fortjent.

Med store hvite bokstaver mobbet den fremmede genseren meg med skriften «Åre 2011». I det øyeblikk jeg kom på at jeg aldri hadde vært i Åre i 2011, ransaket jeg huset nok en gang. Men Online-genseren var ikke å finne. Uten mobil og uten Online-genser stod jeg der og følte meg mer naken og forlatt enn noen gang. Ikke engang den episoden i dyreparken hvor en sjørøver truet meg med å måtte gå planken om jeg ikke ga fra meg smukken min, toppet dette.

I løpet av dagene som fulgte klarte jeg å få tilbake mobilen min. Åre-genseren ble overlevert til sin rettmessige eier og i bytte fikk

jeg et par sko som hverken jeg eller noen av de jeg bor med hadde sett før. Det var ingen som etterspurte kondomene. På den andre siden forble Online-genseren min savnet. Hver gang jeg kjenner kulden snike seg på får jeg den rastløse følelsen som dukker opp når en har lest ut den siste boken eller sett den siste episoden av en serie man har i lengre tid vært veldig opphengt i. Det gjør vondt i sjelen. Det føles som om jeg har mistet en vesentlig del av min egen identitet, og alt dette på grunn av hjerterom. Eller husrom. Kommer an på hvordan man ser på det. Uansett, jeg vil ha den tilbake.

Jeg ser anklagende på alle med Online-genser i min direkte nærhet - inkludert deg! Derfor vil jeg bruke anledningen til å nevne at jeg kjenner en mann som kan gi deg et tilbud du ikke kan avslå, og at genseren min er i størrelse medium.

Hva var den lyden?

På Onlines immatrikuleringsball var et av høydepunktene tittelsporet til Pokémon fremført av vår kjære arrKom- leder på vokal, Ivar på djembe og Thor Håkon på noe som lagde lyden av en døende elefantbaby. Legg ned våpnene, dyrevernere. Det var bare en kazoo.

TEKST OG FOTO: KATHRINE STEFFENSEN

Kazoo er kanskje et av de morsomste instrumentene som finnes, i tillegg til sag og hurdy gurdy. Sistnevnte er et faktisk instrument, og undertegnede kan anbefale en tur på YouTube for å undersøke saken nærmere.

Kazooen kan være laget av forskjellige materialer, men det vanligste er plast og metall. Den har en membran i hovedkammeret som vibrerer når du synger eller nynner inn i den. Uansett hvor intuitivt det virker, nytter det faktisk ikke å blåse, for vibrasjonene skapes av stemmebåndet til utøveren. Resultatet er en nasal summelyd, eller i Thor Håkons tilfelle, lyden av en dødsdømt tykkhud.

Merkelig nok hører kazooen til membranofonfamilien sammen med alle slags mulige trommer. Grunnen til at den hører til der er fordi prinsippet om en vibrerende membran er det samme på begge instrumentene.

De foregående avsnittene avslører det ganske åpenbare faktumet at kazoo er et veldig snodig og enkelt instrument: Det er ikke veldig vanskelig å mestre teknisk, instrumentet

koster ikke spesielt mye og lyden er mildt sagt komisk. Resultatet er at den brukes hyppig i populærmusikk for å oppnå en tullete effekt. Våre kjente og kjære landsmenn Knutsen og Ludvigsen er kanskje to av de mest ivrige brukerne av kazoo i låtmaterialet sitt, og er overrepresentert på denne utgavens topp 10-liste.

Du skulle kanskje tro at instrumentet utelukkende er en unnskyldning for å drive med useriøs musikkvirksomhet, men undertegnede kan rapportere om at det eksisterer dedikerte kazooentusiaster ute på den store veven. Disse skriver lange avhandlinger om hvordan du best lager din egen kazoo, og det med en seriøsitet som virker nærmest malplassert når temaet er såpass latterliggjort av den jevne nordmann. For de spesielt interesserte er det et kazoo-museum i Beaufort, South Carolina med den største samlingen kazooer i verden.

Kulturinnslaget under immatrikuleringsballen var kanskje ikke et slag for å ta kazooen seriøst. Den oppgaven bør vi kanskje overlate til de største entusiastene, slik at casuals som oss kan humre i fred med den påfølgende topp 10-listen.

I anledning det kulturelle innslaget under immatrikuleringsballen har vi funnet frem ti låter med kazoo, så du kan nyte dette herlige instrumentet hjemme.

- **Seaside Rendezvous**
Queen
- **Dum og Deilig**
Knutsen og Ludvigsen
- **Nesehornvise**
Knutsen og Ludvigsen
- **Kommodevise**
Knutsen og Ludvigsen
- **Crosstown Traffic**
Jimi Hendrix
- **San Francisco Bay Blues**
Eric Clapton
- **Jugband Blues**
Pink Floyd
- **I Love Onions**
Susan Christie
- **You're Sixteen**
Ringo Starr
- **Lille My Spiller Kazoo**
Mummi

Lyst til å klatre?

Vil du ta del i et av landets fremste fagmiljø innen it- og forretningsrådgivning? Vil du utvikle alle dine talenter – både faglig og personlig? Vil du jobbe i en kultur hvor kunnskapsdeling står i høysetet? Da bør du seriøst vurdere å bli graduate i Steria.

Steria dekker hele verdikjeden relatert til forretningsutvikling og it-prosjekter. Hos noen av bransjens største og mest krevende oppdragsgivere kan du være med på alt fra idéutvikling og planlegging, til gjennomføring og videre forvaltning av spennende prosjekter. Her hos oss har du mange karrieremuligheter!

Søk om opptak til vårt graduateprogram og våre sommerjobber på www.steria.no/jobb.

Følg oss! @SteriaNORGE

facebook.com/sterianorway

youtube.com/sterianorway

linkedin.com/company/steria/careers

Og attpåttil skal vi studere!

Dette er til alle de ferske studentene - og de som har studert en stund, men ennå ikke funnet studieteknikken: Ikke få panikk.

TEKST: BEATE BAIER BIRIBAKKEN
ILLUSTRASJON: ELISE FEHN OLSEN

Nå nærmer november seg, og vi er omtrent midt i semesteret. Midt i semesteret! Allerede? Du som kanskje ikke har slått opp i ei eneste bok engang! De tingene du syntes var litt vanskelige og som du «skulle ta senere» ble aldri gjort og du ligger milevis bak pensum. Hvordan kunne det skje? Hvordan skal du klare å ta igjen de andre?

Du er nervøs for dårlige karakterer. Tenk om du ikke kommer inn på masteren du vil inn på? Tenk om du stryker i alle emnene og Lånekassa begynner en heksejakt med lunsj og høygaffer?! Så du bestemmer deg for å nilese. Desperat følger du opp hver eneste mail fra itsLearning, leser til langt på natt, takker nei til fester og sluntrer ikke unna. Nå skal du ta deg sammen.

Som julekvelden på kjerringa

Men før du vet ordet av det, er også oktober borte, uten at du har klart å komme deg halvveis gjennom pensum og det på tross av alt du har ofret. Du føler eksamensangsten krype oppetter ryggen din og hviske til den lille reptilhjernen, innerst i hjernebarken: «Nå! Prokastiner!». Og du prokastinerer for harde livet.

Eller kanskje du ikke er typen til å prokastinere. Kanskje du ikke var typen til det. Det kommer ofte som en overraskelse på mange, inklusiv undertegnede, hvor annerledes

universitetet viser seg å være i forhold til videregående. Eller militæret eller jobb, for den saks skyld. Er du en av dem som føler at du ikke helt har funnet deg til rette? Du er ikke alene. Her får du tipsene du trenger for å overleve studenthverdagen.

Alt det ansvaret

Det er mye nytt som venter deg som flytter hjemmefra for kanskje første gang. Det er ingen som betaler regningene dine i tide, rydder hybelen din, vasker klærne dine eller lager mat til deg (i alle fall ikke gratis). Og så må man jo være sosial. Feste litt. Og kanskje trene litt. Og gå på kurs og bedriftspresentasjoner. Og attpåttil skal man studere! Det kan være overveldende i begynnelsen, men det kommer til å ordne seg - bare ta en ting om gangen.

Skill skole og fritid

I motsetning til hvordan det var på videregående, er det ingen som har valgt ut emnene du skal ha og lagt kabal for å få det til å gå opp i en effektiv timeplan. Det er du som velger emner og hva du vil gjøre med tiden din. Det betyr at, i tillegg til å bestemme deg for emner som passer sammen tidsmessig, må du planlegge når du skal gjøre øvinger for å bli ferdig innen tidsfristen og når du skal gjøre andre ting, f.eks. fritidsprosjekter eller Project Euler.

Det høres kanskje ut som en selvfølge, men du må ha en strategi. Rutiner. Hvis ikke er faren stor for at du må tilbringe fredagskveldene foran pc-skjermen mens du febrilsk prøver å

finne ei gryte du kan koke øvingene dine i. Så bestem deg for når du vil ta deg fri - og hold deg til det. Jobb når du har bestemt deg for det og ta deg fri med god samvittighet.

En ting om gangen blir mange ting til sammen

Har du en haug med klær du vil gi bort, eller kanskje en sykkel du må lappe? Vi har alle ting vi *burde* ha gjort, men som ofte surrer rundt i hodet og skaper unøvendige bekymringer. Skriv det ned på en liste og prøv å få gjort minst en ting i uka. Før du vet ordet av det er hjernen fri for stress og klar for nye ideer og å ta til seg ny kunnskap.

Ikke utsett ting

Ofte kan tingene du skriver på lista være så små at det ikke vil føles nødvendig å skrive dem ned. Da bør du innføre minuttregelen: Ikke utsett ting som kan gjøres på mindre enn et minutt. Tanken på at det er noe du bør gjøre kan være mer stressende enn å faktisk bare gjøre det, og om det bare tar ett minutt, hvorfor utsette det?

Ta interessante emner

Motivasjon er en av hovednøkklene for å kunne studere, og for å holde den oppe er det viktig å ta emner en selv syntes er interessante. Problemet er ofte at en ikke alltid vet selv hvilke områder som vil vekke den interessen. Da kan det være en fordel å lytte til noen som har hatt emnet før. De har ofte mye å si om hvilke

emner det kan være lurt å begynne med dersom noen av emnene du vil ta krever en spesiell forkunnskap eller hva slags studiematriell du trenger, f.eks om du trenger å kjøpe boka, eller om du kan kjøpe det brukt av dem. Omtaler av emner finner du på Online-kontoret, Online-wikien eller classmate.no.

Finn deg selv

Vi lærer på forskjellige måter og utvikler ofte egne teknikker for å tilegne oss ny kunnskap. Noen jobber best under press, andre vil ta seg god tid. Noen foretrekker å jobbe alene, andre liker å jobbe i gruppe. Selv om kompisen din får mye ut av forelesningene, betyr ikke det at du gjør det. Mange bruker en strategi som kalles 50-50-30, som beskriver arbeidsintensiteten over en arbeidsøkt på 3 timer. Det vil si at man jobber intensivt i de x første minuttene av en time og tar pause i de resterende minuttene av den timen. I det første tilfellet vil det altså innebære at man jobber i 50 minutter og tar 10 minutter pause. Det kan også være lurt å finne ut hvilke deler av pensum du bør prioritere - din teknikk trenger ikke være å lese hele boka. Du skal tross alt ikke bare *lese*, hovedmålet er at du skal forstå. Finn ut hva som fungerer for deg og hold deg til suksessformelen.

Dropp forelesningen

Hvis alt du gjør i forelesningen er å fikle med mobilen eller henge på Facebook får du kanskje ikke med deg så mye av det som blir gjennomgått? Det er et ganske opplagt tegn på at du kjeder deg, sannsynligvis fordi du ikke skjønner hva som prates om eller rett og slett

at du har falt av lasset underveis. Gjør deg selv en tjeneste - dukk opp forberedt til de tre neste forelesningene og noter underveis. Noteringen tvinger deg til å aktivt følge med og forberedelsene gjør at du forstår mer om hva som blir forelest. Fortsett ikke fengst? Dropp forelesningen og sett heller av tidsrommet til å jobbe med faget på egenhånd eller i kollokveigruppe med medstudenter som føler det på samme måte som deg.

Obs! Sistnevnte er en farlig lek. Det er lett å falle ut av rutine om man dropper forelesninger, så om du gjør det: Vær bevisst på det og vær streng med deg selv.

Se på gamle eksamensoppgaver

Og gjør det tidlig, så du slipper å møte opp til tomme printere i eksamensperioden. Eller enda bedre: Les dem på skjerm eller ta kontakt med noen som har hatt emnet før og hør om de har gamle eksamensbesvarelser.

Ved å se på gamle eksamensoppgaver kan du få en pekepinn på hva i pensum foreleseren syntes er viktig og som kan komme på eksamen. Det gjør at du mer målrettet kan tilegne deg kunnskap når du leser. Få en oversikt over pensum ved å se på hva som typisk har dukket opp på tidligere eksamener og lag deg et tankekart for å få et klarere bilde av sammenhengene.

Det essensielle

Få nok søvn. Når man lærer trenger man faktisk mer søvn for å bearbeide den nyanskaffede kunnskapen.

Du har kanskje hørt om studenten som ble innlagt på sykehuset på grunn av skjorbuk?

Sykdommen skyldes mangel på C-vitamin og ble regnet som utryddet på begynnelsen 1800-tallet. Grunnen? Han spiste bare Grandiosa-pizza - og plukket av paprikaen. Som studenter har vi kanskje ikke de dypeste lommebøkene, men vi bør prioritere å legge inn mat som inneholder sunne næringsstoffer i kosten. Ikke bare reduserer det sjansene for å bli syk, det øker også konsentrasjonen.

Ditt verste mareritt

Stryke på eksamen, eller forsove seg til den, er faktisk ikke verdens undergang. Om du skulle stryke et emne, kan du be om begrunnelse, slik at du vet hvor det gikk galt, eller klage om du, på tross av begrunnelsen, føler du burde ha fått en bedre karakter. Og skulle ikke det funke kan du alltdis kontakte emnet. Har du først stått et emne, har du bare ett forsøk til, men undersøk om det finnes et annet emne du kan ta som kan fungere som substitutt.

Det selvsagte

Rør på deg. Det skal ikke mer til enn en liten spasertur eller treningsøkt på 20 minutter daglig for å gi deg mer overskudd.

Ta pauser når du er sliten. Mange tror at man er låst til timeplanen og får dårlig samvittighet fordi de føler de sluntrer unna, men hvor mye lærer du egentlig om du er sliten? Ta deg en pause!

Husk at du ikke bare er studerende, du er også student, og alt det som følger med. Du trenger ikke være perfekt, du trenger bare å yte ditt beste ut fra de forutsetningene du har. Gjør du det, så går det nok bra.

Det våte eventyret

En fredag morgen medio september kunne Nidelva by på et sjeldent syn: morsomt bekleddede studenter omringet konstruksjoner som minnet mistenkelig om flåter med badekar i midten. Det som var i ferd med å skje, var den årlige badekarpadlingen!

TEKST: LARS LIVERØD ANDERSEN
 FOTO: THOR HÅKON BREDESEN

Til tross for at badekarpadlingen er en tidløs tradisjon, var det ingen selvfølge at arrangementet ble gjennomført i år. Fjorårets gjennomføring inneholdt nemlig en hendelse som kunne gått svært galt. Det gikk heldigvis bra, men det satte naturligvis i gang en diskusjon rundt sikkerheten av arrangementet. Etter mye om og men ble årets gjennomføring godkjent, men med betingelsen at sikkerhetsrammene skulle strammes drastisk. Dette viste seg å være en suksess, da de sikkerhetsansvarlige kunne skryte av deltakerne, og fortelle at tradisjonen skulle få bli. I hvert fall inntil videre.

Over det blå

Først og fremst er badekarpadlingen et race. Hver flåte skal over til den andre siden av Nidelva, hente en dunk med brennevin, og ta den med tilbake igjen. Førstemann tilbake

blir kåret til vinneren av den prestisjetunge «FartsKar»-konkurransen. I år stakk Marin av med denne æren.

God fantasi

Hvis vi legger racet til siden, er deltakernes tema og utseende også et stort aspekt av badekarpadlingen. Kreativitet kommer nemlig godt med, når vinnerene av «ShowKar» skal kåres. Her kunne deltakerne stille med temaer som: aliens, strippere, en romantisk middag, regnbuen, skippere og Onlines ... ikke-noe-tema-tema. Maskin kunne i år skryte av å vinne denne kategorien overlegent, med sitt gjennomførte alien-tema. Videre imponerte Delta med kunsten å balansere en romantisk middag med både mat, vin og musikk ombord på flåturen.

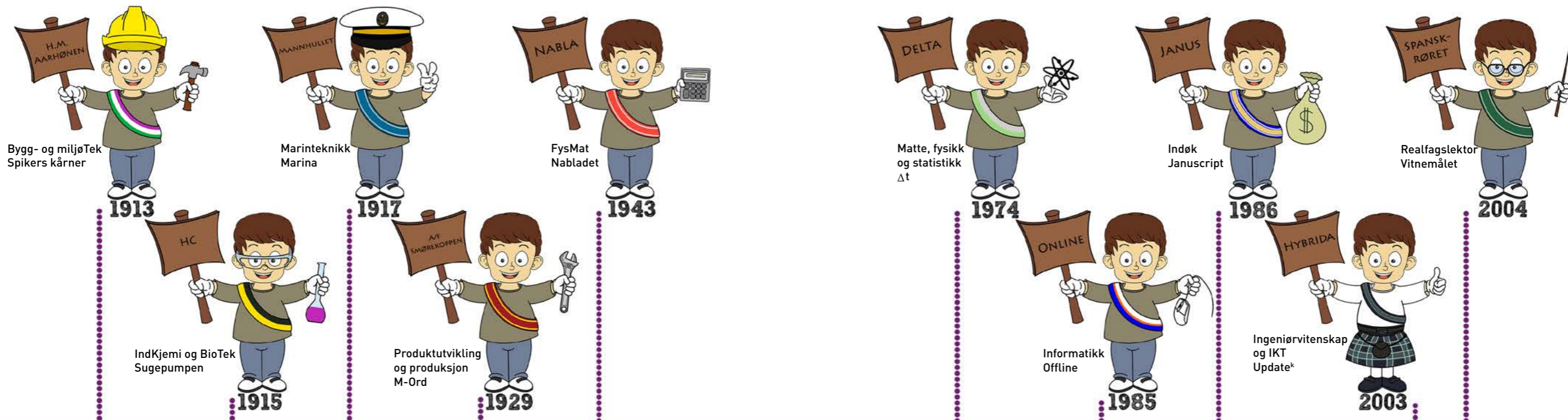
Ikke bare lek og moro

Badekarpadlingen er utvilsomt en morsom opplevelse for både deltagere og tilskuere, men er på ingen måte for de svake sjeler. Perioden

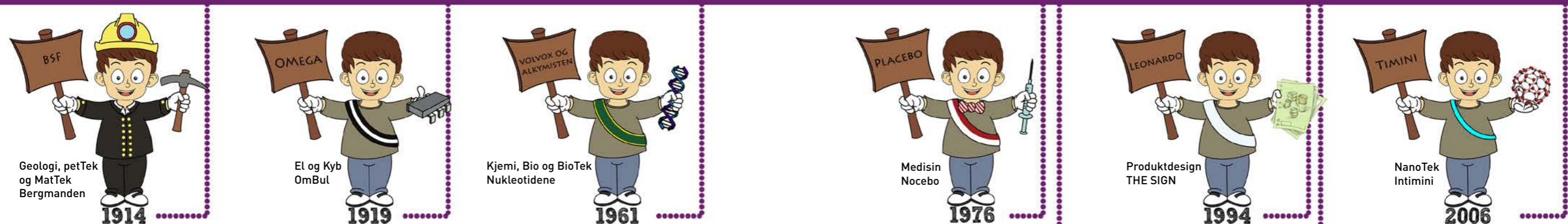
før selve padlingen går nemlig ut på å jakte ned, gjemme og sabotere fiendens flåter. Etter den innstrammede sikkerheten, var det ikke lenger lov å bruke våpen under padlingen, men det er likevel en intens kamp å komme seg over elva og tilbake igjen!

Alt i alt ble årets badekarpadling nok en gang en suksess både for deltagere og tilskuere. Sikkerheten var stram, og gjennomføringen var glatt. En håndfull unike opplevelser rikere, kan vinnere og tapere legge årene på hylla, og inspirere neste kull til å bli med på dette våte eventyret.

Linjeforeningene på Gløshaugen

Er du en av de som vandrer rundt i trygge 3. etasje på P15, uvitende om verden utenfor? Offline vil gjøre deg litt mindre uvitende ved å vise en oversikt over hvem som er hvem her på Gløshaugen.

TEKST: KARI F. SKJOLD
ILLUSTRASJON: SAID TURUSBEKOV

NTNU Gløshaugen sin historie strekker seg helt tilbake til 1910, da 103 studenter stod klare for å bli immatrikulert. Det var totalt syv studieretninger å velge mellom: Arkitekt-, Berg-, Bygningsingeniør-, Elek-

troteknikk-, Kjemi-, Maskin- og Allmenn-avdelingen.

Fra 1913 begynte de første linjeforeningene å danne seg. Bygningsingeniørene var først ute med linjeforeningen Hennes Majestet Aarhønen (ofte forkortet til H.M. Aarhønen eller bare Aarhønen). De andre linjene fulgte på med ett eller to års mellomrom.

Gløshaugen i dag

I dag er vi over 9000 studenter på Gløshaugen og det er totalt 19 linjeforeninger, samt master- og doktorgradsforeninger. Det er altså ikke like lett lenger å skulle ha full oversikt over hvilke linjeforeninger som hører til hvilke studieretninger, eller hvem som skriver hvilke studentaviser for den saks skyld.

Fjord, fjell og funksjonar

I år var eg så heldig at eg hadde ein fageleg relevant sumarjobb der eg fekk ein forsmak på arbeidslivet som utviklar. Og det i naturskjønne omgivadar.

TEKST: SVERRE JOHANN BJØRKE

FOTO: MADE ZIUS

I den idylliske Sognefjorden, midt blant majestetiske fjell, epletre og sauer ligg eit ei lita kommune som heiter Leikanger. Leikanger er som bygde-Noreg ellers, men man finn og eit av Direktoratet for forvaltning og IKT (Difi) sine to kontor. Det er ved dette kontoret at mesteparten av utviklinga til Difi foregår, og det er her Difi-camp vart arrangert for femte år på rad. Difi-camp er eit sumarprosjekt for IT-studentar, og har sidan starten hatt mange Onlinerar innom. Hovudstyret har til og med vore vedtaksdyktige på Difi!

Og det var altså her eg hadde jobb i sumar. Noko som var veldig greit, då eg er særst glad i

både Vestlandet, nynorsk og programmering. Med IT-studentar frå Trondheim, Bergen, Oslo og Kristiansand skulle eg bu og jobbe saman i åtte veker. Det skulle vise seg å vere noko av det kjekkaste og mest lærerike eg har gjort.

Velkomen til Sogndal

Etter ein innhaldsrik kjøretur langs Riksveg 60, også kjent som den verste vegen i Noreg, kom eg fram til Sogndal. Det var her vi hadde fått losji på vandrarheimen, ein litan busstur unna Leikanger og jobb. Det første som møtte meg var sjølvstekt ein regnskur av dei sjeldne, men dette er jo godt vand med, barsk vestlending som eg er. Etter kvart kom eg meg i hus og venta med spenning på å byrje i jobben.

Første arbeidsdag var veldig fort overstått, og gjekk mest med til å bli ynskt velkomen, få informasjon om sumarens opplegg og ete is. Ispausar skulle etterkvart bli eit fast rituale for oss Difi-camperar. Etter første dag følgde ei periode med utlevering av arbeidsmaskiner, installering av software og tilrigging av arbeidsplassar. Vidare fikk vi kursing i kodestil, versjonskontroll og andre ting som var viktige når man skulle jobbe med eit større prosjekt.

Sosialt

Men Difi-camp var mykje meir enn jobb. Det sosiale aspektet er kanskje det eg sit att med mest frå. Vi vart fort ein samansveisa gjeng, og hadde det veldig kjekt saman. Vi klatra, bada, gjekk på fjelltur, spelte brettspel og hadde mange lange kveldar med

grilling. Naturen i Sognefjorden er i verdensklasse, og eg tok meg sjølv til stadigheit i å stå måpande på ein eller anna fjelltopp. Noreg er verkeleg eit fantastisk land.

Av ein serie med høgdepunkt vil eg særleg nemne ein tur til Fanaråken (2068 m.o.h.), der Den Norske Turistforening si høgstliggande betjente hytte ligg. Her vart vi servert nydelig pizza og naut ein spektakulær solnedgang og ein øl eller to. Tur til Flåm var og ei flott oppleving der vi blant anna drog på fjordsafari i RIB-båt og besøkte Ægir Bryggeri, kåra til «Årets Øl» i 2012.

Lærerikt!

Etter vi vart delt i grupper byrja vi på sumarens prosjekt, som i starten fortonte seg som særst

uhandgripeleg for flesteparten av oss. I grupper på fem skulle vi sjå på forskjellige måtar å distribuere og synkronisere datasett med forskjellige grader av åpenheit. Alle gruppene skulle studere ulike teknologiar og etter ein del tenking, fundering og grubling kom vi oss altså i gang.

Etter kvart som vi starta å kode gjekk det opp for meg kor lite eit programmeringsemne eller to med vanlig Java på NTNU forberedar deg på arbeidslivet. Tidleg vart vi nødt til å bli kjent med mange rammeverk og verktøy som for meg og andre var heilt ukjende. Her gjaldt det å følge med i svingane! Ord som Spring, Vagrant, Maven, Jenkins, MongoDB og REST vart raskt ein del av daglegtalet, og eg tør påstå eg lærte meir på 2 månedar i Leikanger enn

nokon av semestera mine i Trondheim.

Eg gjør meg mange erfaringar i sumar, men ein ting skiller seg ut: Det viktigaste vi lærer som studentar er ikkje å kunne kjøretida for Dijkstra sin algoritme eller å løyse differensiallikningar med ei hand bunden på ryggen. Det viktigaste vi lærer er nettopp det, å lære. Evnen til å ta til oss den kunnskapen vi treng for å løyse eit problem. Man stoppar nemleg ikkje å lære sjølv om man har tatt ein grad eller to.

WILD FADDERUKE APPEARED

De første dagene var en eksplosjon av nye inntrykk for oss ferske informatikkstudenter. Vi kom fra alle landets kriker og kroker, med ulik bakgrunn og ulike forventninger, men vi hadde alle en ting til felles: Vi var uvitende om hva de neste ukene skulle bringe.

TEKST: ELISE FEHN OLSEN OG ANNE-MARIE SAMUELSEN

Vi ble raskt fordelt i grupper, der et lite utvalg var så heldige å få et par jenter. Fadderne tok oss imot med åpne armer, og vi skjønte raskt at fadderukene hadde et tema da vi fikk høre slagordet «Wild fadderuke appeared!». Det kunne bare bety en ting: Pokémon! Det bar også programmet for ukene preg av. Som Ash ble vi fort avhengige av Pokedexen vår, og det var den som informerte om alt vi trengte å vite.

Videre fulgte et tett program bestående av blant annet bowling, by-rebus, pubgolf og annet sosialt sprell. På by-rebusen fikk vi representert de nye informatikkstudentene på en tydelig måte. Vi klarte faktisk å kapre scenen på Trondheim Torg ved å synges bursdagsangen for et «bursdagsbarn», i tillegg til å steke et egg på en bedre restaurant, løpe rundt Samfundet et par ganger, gi klemmer og selge kondomer til fremmede, og ta pushups foran Nidarosdommen.

Ingen kjære mor

Programmet var tett, og det var lite tid til pause. Oppi alt dette skulle vi i tillegg tilpasse oss en ny tilværelse: Ingen kjære mor stod med middagen klar eller med nyvaska klær i skapet. Til gjengjeld ble vi godt kjent med både byen

og medstudenter på kort tid. Mye alkohol, lite søvn og prosjektarbeid på dagtid kunne minne om en ny russetid. Vi slapp oss løs og sprenget våre integritetsgrenser gjennom teambuilding og ofentlig ydmykelse.

Vi ble kjent på tvers av alder og kjønn, og det var nok en positiv overraskelse for guttene at det i år skulle bli rekordmange jenter på studiet. Det hadde også fadderne glede av... Det var ikke bare i skogen det var rypejakt denne høsten, for å si det sånn.

Kompilering

Ryktene begynte å gå tidlig om at det snart var vår tur til å gjennomføre opptaksprøven, eller på Online sitt språk: kompileringen. Fadderne holdt tett om hva det gikk ut på, og prøvde å skape frykt og forvirring. Lørdag morgen møtte vi opp udusjet i klær vi ikke var redde for og vi var klare for å møte dagens utfordringer. Fadderne viste en annen side av seg selv. En side vi helst ikke vil se igjen.

Altfor mye skjedde på altfor kort tid. Vi ble utfordret både psykisk og fysisk. Gjennom kompileringprosessen skulle feilene våre bli oppdaget og rapportert. Uheldigvis for oss var alt feil, noe som kunne føre til et besøk i det fryktede buret. Kom vi for tidlig eller for sent, var det feil uansett. I etterkant kan vi oppsummere opptaksprøven som utfordrende og krevende, men vi er glade vi gjennomførte det.

T-Home

For noen var disse ukene ikke bare starten på et nytt studie, men også det første møte med Trondheim by. At studentene utgjør en stor del av byens befolkningen var ikke vanskelig å se! Til alle døgnets tider kunne man se alt fra togaer til aliens og charter-turister. Vi fikk en god oversikt over Trondheims utesteder og har besøkt alt fra engelsk pub til homsebar. På denne måten ble vi godt kjent med Trondheims stolter: Dahls-ølet. Til og med ølsmaking ble arrangert i fadderuken, der vi kan røpe at smaken på ølet gir et hint av banan. Det er i hvert fall ingen tvil om at denne studentbyen har masse morsomt å by på for de kommende årene.

Som en Pokémon utviklet vi oss til en ny og bedre versjon av oss selv med en herjet lever, nye studievenner og masse gode minner. Etter hvert tør vi kanskje å gå inn alene på kontoret og forsyne oss av nytraktet, gratis kaffe, og ta oss en prat med våre medonlinere. Det har vært en fantastisk, slitsom og spennende opplevelse, og vi gleder oss allerede til å være faddere neste år!

IMMBALL

Fadderukeperioden avsluttet med et brak på årets immatrikuleringsball. Fadderbarn og faddere, med flere, var samlet for en uforglemmelig kveld. Husker du derimot lite fra kvelden, ta en titt på bildene!

*Kjapp i toppen
og løs i snippen!*

Vi er på jakt etter løse snipper som mener at verden fremdeles har til gode å se de beste løsningene innen informasjons- og kommunikasjonsteknologi.

Hvis du synes et uformelt miljø med høyt faglig fokus, kort vei til sjefen og kultur for entreprenørskap høres ut som en drøm, vil vi svært gjerne at du sender en mail til hei@knowit.no.

KnowIT er et av Skandinavias ledende miljøer innen informasjons- og kommunikasjonsteknologi. Vi jobber med ledende merkevarer innen offentlig og privat sektor, og tar langsiktig ansvar for våre kunders verdiskapende prosesser.

HVOR MYE KOSTER UKA?

Trodheimsstudentene har stelt i stand Norges største kulturfestival. Men har studentene selv råd til å delta?

TEKST: RIKARD EIDE

Revyen som UKA skylder sitt opphav til startet ikke bare fordi studenter likte å spille i revy ved siden av studiet. Det er en direkte konsekvens av Samfundet, og et ønske om å kunne holde det ved like. For at Trondheims røde hjerte skal fortsette å banke er de en gang i blant nødt til å engasjere 1600 frivillige, halve oljeindustrien og noen til for å skape arrangementer som kan generere litt inntekter. Det har seg nemlig slik at UKA er en festival med et budsjettert overskudd som skal gå rett til drift av Studentersamfundet; et samfunn av studenter, for studenter.

Studenter i sentrum

Men la ikke oljesnakk og pengesøl ødelegge all moroa. For UKA er nemlig mer enn en pengemaskin for å få Samfundet til å gå rundt. Det er også Norges største kulturfestival, en tittel som ikke kommer helt av seg selv. I år skryter UKEstyret på seg mer enn 200 kulturarrangementer; der det er litt for noen, og noe for alle. Men hvem er disse menneskene? Jo, det er deg. Jeg snakker om NTNUs-tudenten, nærmere bestemt informatikkstudenten. Du studerer på den institusjonen i Norge med strengest karaktersetting, og bor i et land som aldri har vært rikere. Siden starten av 70-tallet har det vært full jubalong i Norge. På tross av dette skrev lederen for norsk student-organisasjon nylig at dagens studenter får mindre studielån nå enn de gjorde før oljeeventyret startet.

Stive priser

Så hvordan kombinerer man egentlig en dårlig økonomi med Norges største kulturtilbud? For de stolte ordene «av studenter, for studenter» kan plutselig smake bittert idet man har tastet inn betalingsinformasjon på UKA.no, bannet høyt fordi Google Chrome ikke kjører Java, gjentatt prosessen med en annen nettleser, og så trykket «Beta!». Skal du være med på moroa er det også du som må betale for det. Noen ganger ikke så mye, andre ganger beløp som nærmer én fjerdedel (etter husleie) av det månedlige budsjettet. Og det bare for inngang. Så før det gikk opp for meg at et godt utvalg av arrangementer faktisk er et luksusproblem, slo det meg: «Hvor mye må jeg selge meg for å kunne delta på alt?». Bak dette spørsmålet fant jeg fort ut at det lå et annet, litt mer generelt et: Hvor mye koster UKA for ulike personer? For å finne ut av dette ble jeg nødt til å regne litt. For å hjelpe meg på vei skapte jeg følgende tre personas: En

førsteklassestudent, en tredjeklassestudent og en som ikke studerer i det hele tatt. Sistemann sluttet nemlig på informatikk etter at han solgte appideen sin «iFacebook» til en businessmann fra Østlandet.

Personas

— **Møt Thor Råkon.** Han leder en fiktiv Profil- og Aviskomité i en fiktiv Linjeforening Ånlain. Thor Råkon har nettopp startet i tredjeklasse, og trives godt i maktposisjonen sin. Av interesser er han gjennomsnittlig glad i musikk og teater, men kombinert utgjør de lidenskapen hans; musikalene. På tross av sin store interesse for scenekunst, står Thor Råkon aldri på scenen selv: Som en direkte konsekvens av tilnavnet «lillesøster» og en traumatisk opplevelse på barneskolen har han pådratt seg scene-skrekk. Men dette stopper ikke denne gutten i å oppsøke lidenskapen sin. Han opplevde ikke stort under UKA for to år siden og har innsett at dette muligens er siste UKE han fremdeles studerer i bartebyen. Bare slått av argumentet «jeg er jo medlem på Samfundet», blir dette mye brukt når Thor Råkon diskuterer billettpriser med seg selv.

— **Møt Ida Johanne.** Hun er nitten år og ny i byen. Oppvokst på Østlandet med en IT-gründer som far har hun for lengst skjont hvor pengene ligger; fremtiden som informatiker så lyst ut. Hun er spontan av natur, oppvokst i en familie stort sett uten økonomiske begrensninger. Løsrivelsen fra disse trygge omgivelsene er en stor omveltning, men Ida «har lyst til klare seg selv», som hun som fint sier. Når det er sagt er terskelen for å ringe hjem etter penger relativt lav. Hun nyter livet som nybakt student, totalt uviten om at faren til våren kommer til å bli saksøkt av både Facebook og Apple for produktet hans «iFacebook» som har både fingeravtrykkleser, sosialt nettverk og en «slide to unlock» låseskjerm. Han taper rettsaken og blir gjeldslave på livstid.

— **Møt Frank.** Frank startet på informatikk allerede i 2006. Han hadde programmert mye fra før og mente det var bedre å dyrke egne prosjekter enn dumme øvinger. Naturlig nok førte denne tankegangen til at han ikke fikk ta én eneste eksamen det første semesteret. Årene gikk, og etter lang tid med laber innsats på skolen og middels innsats i ITK på Samfundet møtte Frank sitt manglende engasjement i døra. Lånekassen hadde fått nok, og besluttet at Frank måtte skaffe til veie for penger på egenhånd. Dette tvang han til innovasjonsprostitusjon, og et halvt år senere var ideene til det lite oppfinnsomme, og enda mindre gjennomtenkte produktet iFacebook på plass. Rene tilfeldigheter gjorde at han raskt fant en som ikke bare ønsket å investere, men kjøpe hele konseptet. Fra den dagen var Frank plutselig Norges rikeste under 25 år.

THOR RÅKON

Starter sin UKEopplevelse med Promenade-konserten i Dødens Dal. Dagen etter var han så heldig å sikre seg billetter til Radioresepsjonens Postkasse (postkasse), han hadde også lyst til å være med på kaffekurs, men rakk ikke billettsalget. Han hadde egentlig tenkt til å droppe Oktoberfesten, men på grunn av det store kappløpet etter billetter kjøpte han to - bare i tilfellet. Alt som inneholder ordet revy eller teater er en selvfølge for Thor Råkon, derfor ble det både improteater, nattforestilling, barneteater, supprevy og revy. Sistnevnte var han så fornøyd med at han så den to ganger. Fri Flyt fristet, men han valgte å dra på Kavinsky istedenfor. Fordi alle vennene han skulle på Røyksopp + Susanne Sundfør lot han seg, nok en gang, rive med. Kvelden fortsatte på Fancy Nopants Party på Samfundet. Symfonisk dubstep med AutoLaser høstes alt for spennende ut til å ikke oppleve, og tror du ikke han endte kvelden med en tur på byen - på tross av at det hele fant sted på en tirsdag. Thor Råkon var overbevist om at The National + Tallest Man On Earth måtte være den beste måten å avslutte UKA på, litt som da han så Coldplay avslutte en festival for to år siden.

Totalprisen er beregnet med et konservativt forslag til drikkebudsjett basert på antall arrangementer hvor det er passende å ta seg en pils før og under arrangementet. Billettutgiftene alene er beregnet til 2470 kr.

sum:

3710,-

IDA JOHANNE

På tross av at alle vennene er med å arrangere UKA, er Ida Johanne ikke UKEfunk selv. Dette gjorde billettprisene litt stivere, men de snille vennene hennes kjøpte som regel øl til medlemspris for henne. På grunn av overnevnte situasjon ble hun med vennene på Promenadekonserten og åpningen av UKA. Billetten til Macklemore hadde hun kjøpt allerede før hun flyttet opp, det samme gjaldt Thrift Shop Afterparty. Neste arrangement på listen var Oktoberfest. Også her hadde hun kjøpt billett til etterfesten på Samfundet, men etter ni timer med dagfyll, øl og sang takket denne jenta for seg - det bar rett i seng. Etter mange lovord om nattforestillingen dro hun på denne og rettfærdiggjorde det med at billetten gav gratis inngang Samfundet senere på kvelden. Det samme gjaldt både revyen, og UKAs Mann med Hasse Hope. Dagen etter bar det videre på fargefesten Life In Color og de fem neste dagene fylte hun med intet mindre enn fem arrangementer: Calvin Harris + CLMD, temafesten Kitsuné Club Night, aI og pysjamasfest, Røyksopp + Susanne Sundfør og Fancy No Pants Party. Hun skrekkelig lyst til å få med seg Truls og hadde egentlig billett, men alle vennene ville heller dra på den siste konserten i Dødens Dal, så hun solgte billetten til en kar på Facebook og dro på The National + Tallest Man On Earth.

Totalprisen er beregnet med et konservativt forslag til drikkebudsjett basert på antall arrangementer hvor det er passende å ta seg en pils før og under arrangementet. Billettutgiftene alene er beregnet til 3455 kr.

4975,-

FRANK

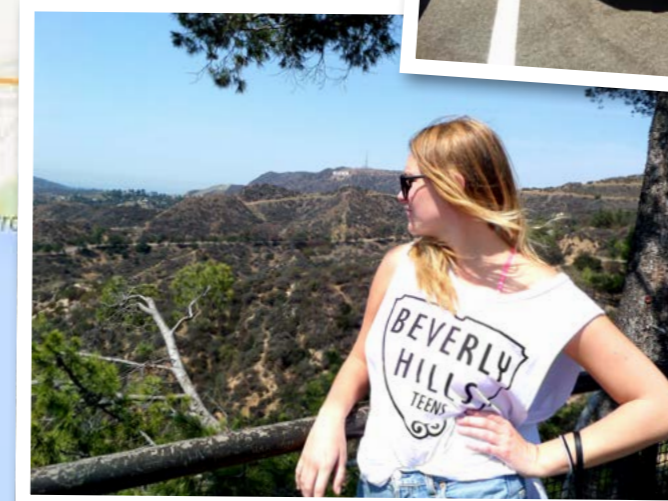
Frank lever livets glade dager, og har det siste året besøkt alle verdens hjørner. Den nå verdensvante gutten returnerte til hjemstedet i Stjørdal i starten av oktober for å få med seg Promenadekonserten og åpningsfesten som fulgte. Han var kjapt ute og skaffet seg billetter til bypremieren til revyen, og var så fornøyd med denne at han like gjerne kjøpte et bord for fire til forestillingen under G-helgen til den nette sum av 5160kr.

For å finne ut hva han skulle gjøre etter UKA tok han seg en tur på reiseforedraget «Jeg har vært i alle land». Før han skulle på Glasvegaskonserten i storsalen passet det godt med en gourmetmiddag på Edgard. Her var kun det beste godt nok, og han fikk i seg fire retter ren UKEfølelse. Frank var aldri noen tilhenger av arrangementene i Dødens Dal, og mente Storsalen bød på de beste konsertopplevelsene. Likevel måtte han få med seg den dobbelt norske konserten med Røyksopp og Susanne Sundfør. Etter både whiskeykurs, stand-up, nattforestilling, improteater og Thomas Dybdal anså Frank egentlig UKA som fullendt. Men fordi han hadde alt for masse penger og ikke noe annet å gjøre, heiv han seg med noen gamle kompisar fra NTNU og så dobbeltkonserten den 26. oktober.

Totalprisen er beregnet med et konservativt forslag til drikkebudsjett basert på antall arrangementer hvor det er passende å ta seg en pils før og under arrangementet. Billettutgiftene alene er beregnet til 8065 kr.

10265,-

Hei! Jeg heter Susanne og går i 4. klasse på informatikk. Jeg er for tiden på utveksling i Santa Barbara, California. Min reisebuddy Julie og jeg har nå vært her i over en måned, og for omtrent en uke siden begynte hverdagen for oss også.

REISEBREV FRA USA

TEKST OG FOTO: SUSANNE GUSTAVSEN

Vi ankom Los Angeles Airport (LAX) 25. august, og var så heldige å bli hentet av noen slektninger av Julie. Der ble vi boende en uke, og da fikk vi også ordnet alle praktiske ting vi trenger for å klare oss i USA et år, sånn som bankkonto og simkort. Vi bestemte oss også for å kjøpe bil, da avstandene her er veldig store. Det er også greit hvis man ønsker å oppleve litt av USA når man først er her, dessuten er ikke kollektivtransporten noe å skryte av. Vi har fått opplevd mye i den lille beetle'n (bilen) vår, blant annet har vi tatt en obligatorisk photoshoot foran Hollywoodskiltet, sett Walk-of-fame, vært på Six-flags (Tusenfryd x 10) og Universal studios.

Nordmenn i Santa Barbara

Den første uken i Santa Barbara bestemte vi oss for å invitere alle nordmennene i byen på vorspiel. Vi hadde allerede laget en Facebook-gruppe som hadde noen få medlemmer, men lite visste vi hvor mange nordmenn som faktisk er her. Det endte opp med rundt 40 mennesker inne i vår lille leilighet! Alt i alt tror jeg faktisk det er over 100 nordmenn i Santa Barbara, så man er ikke ensom. Vi bor i en liten by rett utenfor Santa Barbara som heter Isla Vista. Her ligger University of California, Santa Barbaras (UCSB) campus, og det bor nesten bare studenter her, så det er egentlig ikke veldig ulikt Trondheim.

Fest!

Vi har hørt rykter om at UCSB er den største partyskolen i California: Hver fredag og lørdag

fyller gatene seg opp med festklare studenter. Noen lover overholdes litt strengere i USA enn i Norge: Vi har blant annet hørt om to nordmenn som ble tatt av politiet for å drikke offentlig, og de måtte i retten. I rettsalen var det også folk som hadde syklet på fortauet og syklistene som ikke hadde stoppet ved stoppskilt. Nordmennene slapp heldigvis unna med en bot, men dersom man ikke hadde hatt råd til den ville man bli dømt til å dra på AA-møter. Festene her foregår i husene til de som bor ved stranden eller i «sorority»-husene, akkurat som i amerikanske college-filmer.

Eventuelt kan man dra ut på byen i downtown Santa Barbara, noe vi har gjort frem til nå siden vi ennå ikke har fått oss noen amerikanske venner vi kan dra på hjemmefest til.

Men anskaffelse av flere venner er målet vårt for nærmeste framtid. Derfor har

Julie og jeg meldt oss inn i UCSB Tennis og USCB Sandvolleyball. Det er også mye annet man kan være med på som UCSB-student, som for eksempel cheerleading og undervannspololacrosse, så det skal mye til for å kjede seg her nede.

Course crashing

Første skoledag var et informasjonsmøte for alle de internasjonale studentene, hvor rundt 40 % av alle disse er norske. Her fikk vi generell informasjon og beskjed om hva vi skulle gjøre i tilfelle det skulle skje en ulykke eller en katastrofe slik som et jordskjelv eller en tsunami. I tillegg fikk vi litt informasjon om fagene. Internasjonale studenter har siste prioritet på fag, så vi måtte dra på «course crashing» for å prøve å få plass i en klasse, da klassene har en grense på 40 studenter. Som

norsk student er du nødt til å ha nok studiepoeng for å gjøre Lånekassa fornøyd. Dette resulterer i at vi må ha ett ekstra fag enn andre graduate-studenter, og dermed får vi også litt mer å gjøre. Eksamenene teller kun 20 %, så arbeidet og øvingene du leverer inn i løpet av semesteret teller på karakteren din.

Solfylte dager

Ellers kan jeg melde om at været her er helt fantastisk. I skrivende stund sitter jeg og svetter ved bassengkanten til leilighetskomplekset vårt. Det er omtrent to regndager i året, og vi har hørt at det blir litt kaldere i Santa Barbara om vinteren siden det ligger ved havet. Men siden det fortsatt skal være mulig å gå i shorts, så jeg tror sannsynligheten for at vi kommer til å overleve er relativt høy. Til slutt vil jeg bare si til dere som vurderer å dra på

utveksling at jeg anbefaler det på det sterkeste. Du opplever vanvittig mye på kort tid, du får mange nye venner og ikke minst: Det er mens du er student at du har muligheten. Selv om vi har det flott her borte i solfylte California, er det alltid godt å komme hjem, og etter et år borte fra Trondheim er det ekstra deilig å komme tilbake.

kjøkken ~ HACKS

Kathrines pastapølser

Skapkokk?
Glad i mat?

Send oss
ditt bidrag på:
redaksjonen@online.ntnu.no

```
1. /**
2.  * En enkel og rask pølseform til 2-3 porsjoner.
3.  * Kan gjerne serveres med salat ved siden av.
4.  * @author Kathrine Steffensen
5.  * @version 1.0
6.  */
7.
8. import kitchen.*;
9.
10. public class Pastapølser {
11.     Ingrediens pølse      = new Kjøttpølse(300, Enhet.GRAM);
12.     Ingrediens pasta      = new Pastaskruer(300, Enhet.GRAM);
13.     Ingrediens purre      = new Purre();
14.     Ingrediens smøreost   = new Smøreost();
15.     Ingrediens ost        = new Gulost(30, Enhet.GRAM);
16.     Ingrediens salt       = getSalt();
17.     Ingrediens pepper     = getPepper();
18.
19.     Gryte gryte          = getGryte();
20.     Form ildfastForm     = getIldfastForm();
21.     Ovn  ovn             = getOvn();
22.
23.     public Pastapølser() {
24.         ovn.SetTemperatur(230, Enhet.CELSIUS);
25.
26.         gryte.add(pasta);
27.         while (pasta.status != Status.FERDIG) {
28.             gryte.kok();
29.         }
30.         purre.kuttOpp();
31.         pølse.kuttOpp();
32.         ost.riv();
33.
34.         ildfastForm.add(gryte.pop());
35.         ildfastForm.add(purre, pølse, smøreost, salt, pepper);
36.         ildfastForm.rør();
37.         ildfastForm.add(ost);
38.
39.         ovn.add(ildfastForm);
40.         while (ost.farge != Color.GYLLEN) {
41.             ovn.stek();
42.         }
43.         enjoyMeal(true);
44.     }
45. }
```


Hva gjør du til høsten?

Vil du ha en godt tilrettelagt overgang til konsulentlivet
og en vennegjeng på jobben fra første dag?

Søk Nytt Krutt 2014 innen 15. november.

visma.no/consulting

facebook.com/vismaconsulting

 VISMA®

Refresh

I denne spalten oppdaterer vi deg kort om hva som har skjedd på IDI, hos Online og ellers i studiebyen siden forrige Offline.

Offline har jubileum!

Denne utgaven er nummer ti i rekken. Gratulerer til oss!

Seniorkomiteen

SeniorKomiteen er opprettet. Det blir spennende å se hva de har lyst til å gjøre den til. Even Østvold ble valgt til leder internt i komiteen.

Onlines nye nettreddaksjon

ProKom er i gang med å lage en nettreddaksjon. I hvilken sammenheng kan vi dessverre ikke røpe. Katrine Steffensen er valgt som nettreddaktør.

NM i programmering

NCPC (Nordic Collegiate Programming Contest) ble holdt lørdag 5. oktober. Vi gratulerer laget 2B||!2B med seieren og ønsker dem lykke til på NWERC.

Kakefredager

Det er kakefredag på Studentrådskontoret til IME hver fredag kl 12:15. Kontoret ligger til venstre for R1.

Studenttinget holder valg

Kandidatfrist for å melde sitt kandidatur er 24 oktober. Da er det bare å sende "JEG VIL" til valg@studenttinget.no eller fylle ut skjemaet som ligger på www.studenttinget.no. Valget holdes mandag til fredag i uke 45 (4-8. november)

Vaffelonsdag har midlertidig blitt til lunsjonsdag

Vaffelonsdager har falt bort grunnet brannforskrifter og foreløpig er det usikkert hva som skjer med onsdagene fremover. I mellomtiden ønsker triKom å invitere alle til å spise lunsj istedetfor. Hvem vet, kanskje blir det kake eller boller også?

SOSIALT
Pokerkveld

KURS
Kodekveld

SOSIALT
Ølsmaking

KURS
Kurs med Bekk - Del 3

KURS
BEKK-kurs - Del 2

SOSIALT
Vinsmaking

